

vis forstaaer en Begæring, som efterfølges af et Konkursdekret. Der kan være nogen Forskel. Selve Konkursloven regner, at Konkursen begynder fra Begæringens Indgivelse, naar Debitor indgiver Begæringen, men ikke naar Kreditor gør det, men ved Lov af 15de April 1887, § 2, blev det udstrakt til det Tilfælde, at en Kreditor indgiver Begæringen. Derved er der naturligvis den Ulempe, at der kan gaa en vis Tid, maaske flere Uger, maaske en Maaned eller saa, imellem Begæringens Indgivelse og Konkursdekretet. Naar Konkursdekretet afgives, virker det tilbage til den Tid, Begæringen er indgivet. I disse 4 Uger er der i Virkeligheden ingen Konkurs, ingen Konkursbehandling. Skifteretten kan altsaa ikke tage de Koster, hvori der er gjort Eksekution, i Besiddelse. Derved aabnes der ganske vist en Mulighed for, at Udlægshaveren kan komme til at gøre, hvad man gerne vil afværge, at han kan sælge det udlagte ved Auktion, maaske ikke en fast Ejendom, men derimod Løsøre. Naar vi have sat 8 Dage, er det vel saa godt som umuligt at holde Tvangsauktion inden 8 Dage efter Eksekutionen; men det er dog ikke helt umuligt, idet Tvangsauktionsloven aabner Mulighed for, at der kan finde Realisation Sted inden de 8 Dage. Saa vidt jeg husker, er det efter § 1 i Tvangsauktionsloven, at Koster kunne gives ind til anden Auktion paa Landet og der blive solgte, og har man gjort Eksekution i Værdipapirer, der have Kurs paa Børsen, kunne de sælges ved en Bank eller Vekslerer inden de 8 Dage. Men de Herrer ville se, at naar denne Periode lægges til den Tid, der kan gaa mellem Indgivelsen af Begæringen og Afsigelsen af Konkursdekretet, aabnes der Mulighed for, at der kan finde Realisation Sted. Min ærede Medforslagsstiller og jeg have overvejet dette Forhold; men vi have dog troet at kunne blive staaende ved det, da det var saa kort en Frist, under Hensyn til, at den samme Vanskelighed endog i større Omfang viser sig, naar der er Tale om Afkræftelse. Men Spørgsmaalet bliver, hvilken Stilling der indtræder, naar Udlægshaveren naar til at holde Tvangsauktion, hvad Ret faar Boet over for Udlægshaverne? Jeg tror ikke, det vil være saa vanskeligt i det foreliggende Tilfælde. Naar Auktionen er holdt, efter at Begæringen om Konkurs er indgivet, saa ophæves Udlægsgæringen, Udlæget kan ikke afgive en lovlig Basis for Auktionen, og Udlægshaveren maa afgive, hvad han har oppebaaret af Auktionsprovenuet, og hvis det

ikke er fuldt indbetalt, vil Boet være den, der kan optræde lige over for Køberne og Auktionens Inkassator og modtage Pengene. Jeg tror ikke, at Betænkeligheden her er saa stor, men ogsaa i andre Tilfælde er Retstilstanden ret utilfredsstillende. Der foreligger en Højesteretsdom af 20de December 1898, som slaar fast, at naar det lykkes en Udlægshaver, hvis Udlæg i og for sig kunde afkræftes og maaske senere bliver afkræftet, at afholde Auktion, inden Konkursen indtræder, staaer Boet uden nogen som helst Ret over for ham, selv om Udlæget bliver afkræftet. Det kan hverken faa de indkasserede Auktionskøbessummer, end ikke de Købessummer, der endnu ikke ere blevne indbetalte. Navnlig naar Auktionen afholdes, efter at Konkursen er indtraadt, men inden Afkræftelsen har fundet Sted, ere de lærde forfærdelig uenige om, hvilken Retstilstand der indtræder. Professor Deuntzer mener et, Nellesmann noget andet, og Praksis siger et tredie. Det vilde maaske ikke være saa galt, om Udvalget i Forbindelse med denne Lov ogsaa vilde tage dette Spørgsmaal under Overvejelse. Jeg vilde endog kunne finde det rigtigt, om det eventuelle Udvalg og det høje Ting derefter vilde tage under Overvejelse, om ikke overhovedet disse Regler om Afkræftelse ogsaa f. Eks. i Konkurslovens §§ 29 og 30 skulde gøres til Genstand for en mere indgaaende Behandling. Det er et Spørgsmaal, som, for mig i alt Fald, og jeg tror ogsaa for Forfatterne, staaer ganske uklart, nemlig dette: Udkræves der en virkelig Afkræftelse, skal Konkursboet paa en Skiftesamling inden 4 Uger — tror jeg, det er — efter at Fordringerne ere prøvede, tage en Beslutning om Afkræftelse; skal der saa anlægges Afkræftelsessøgmaal mod den paagældende Kreditor, hvis Udlæg man vil afkræfte? Det er navnlig et Spørgsmaal, der forekommer mig meget tvivlsomt over for Panthavere, hvis Panteret man vil afkræfte. Vi have her ikke brugt Ordet „Afkræftelse“, fordi vi have ment, at nogen egentlig Afkræftelse udkrævedes der ikke her. Der siges ligefrem, at Udlæget taber sin Retsvirkning, og saa behøvedes ingen Afkræftelse bagefter. Men de Herrer, der ville studere det paagældende Kapitel af Konkursloven, vilde vistnok støde paa Vanskeligheder ved det Spørgsmaal: Skal der Afkræftelse til eller ej? Og hvis der her ikke skal være Afkræftelse, medens der skal være det i mange andre Tilfælde, kommer der her en Ulighed ind, som det vil være heldigt at afhjælpe.